

**Květoslav
Prokeš
(1897–1949)**

Květoslav Prokeš (1897–1949)

Narozen 2. 6. 1897 v Zábřehu (dříve Rudolfov, okres Šumperk, Olomoucký kraj) v rodině dělníka a pradleny. Po absolvování základního vzdělání začal studovat na gymnáziu v Zábřehu, ovšem v roce 1915 byl přidělen do vojenské nemocnice v Hranicích jako pomocná lékařská síla. Odtud byl roku 1916 odvelen k 93. pěšímu pluku dislokovanému v Polsku, u něhož setrval až do konce války.

Po návratu do ČSR pokračoval v přerušovaných studiích, v roce 1920 složil maturitu a stal se žákem vojenské akademie v Hranicích. V říjnu 1921 byl jako důstojnický čekatel poslán na francouzskou vojenskou školu v Seint-Cyr, poté studoval i na vojenské jezdecké škole v Saumaru. Z Francie se vrátil roku 1924 a nastoupil službu u 7. jezdeckého pluku v Hodoníně jako velitel čety. V roce 1925 pracoval rok jako instruktor ve vojenském jezdeckém učilišti v Pardubicích, poté působil v Bratislavě a Prostějově jako důstojník 3. a 6. jezdeckého pluku.

Během okupace se zapojil do odboje, v listopadu 1939 odjel do Švýcarska, aby zde předal hlášení pro Paříž. V témže měsíci vykonal obdobný úkol ve Vídni. Aby se vyhnul zatčení, opustil v prosinci 1939 protektorát a přes Slovensko se pokusil dostat k československé armádě, která se formovala v zahraničí. V Maďarsku byl zatčen a následně vězněn v Budapešti, odkud se mu ale po čtyřech měsících podařilo uprchnout do Jugoslávie. Přes ni se dostal do Francie a po její porážce byl v červnu 1940 evakuován s ostatními čs. vojáky do Anglie. Zde vykonával službu u čs. jednotky jako sportovní a propagační důstojník, později jako přednosta evidenční kanceláře.

Na přelomu roku 1942–1943 byl na vlastní žádost a výzvu československého ministerstva obrany přeřazen k jednotkám svobodných Francouzů. V hodnosti majora byl umístěn na Středním východě (Bejrút), kde velel motorizovaným jednotkám. Protože mu nebylo vyhověno v tom, aby se mohl účastnit bojů s Němci v Itálii, podal žádost o přijetí zpět do čs. armády. V listopadu 1944 odcestoval ze Středního východu přes Turecko a Bulharsko do Rumunska. Zde působil při Spojenecké vojenské misi, zabezpečoval i materiál pro potřeby generála Svobody. V březnu 1945 mu byl povolen odjezd do Košic, aby se připojil k československým jednotkám, po svém příjezdu byl zařazen ke štábní rotě v hodnosti majora.

Od října 1945 zastával funkci přednosta likvidačního oddělení zahraničního vojska, ale v listopadu 1946 byl na příkaz 5. oddělení hlavního štábu přeřazen k řadové službě do Pelhřimova a posléze do Tábora. V tu dobu byl již jako důstojník západního smýšlení sledován. Po únoru 1948 byl urychleně poslán do výslužby a pokoušel se obstarat si civilní zaměstnání, což mu bylo záměrně ztěžováno.

Dne 17. 5. 1949 byl zatčen a obviněn z přípravy ozbrojeného protistátního puče (Akce Anton, Akce Květa), který měl připravovat s mnoha dalšími vojenskými i civilními osobami. Ve vykonstruovaném procesu byl Státním soudem v Praze (předseda pplk. Dr. Štella, prokurátor pplk. Dr. Vieska) dne 30. 7. 1949 odsouzen za zločiny velezrady a vyzvědačství k trestu smrti.

Pátého listopadu 1949 byl major Květoslav Prokeš spolu s dalšími odsouzenými (Jaroslav Borkovec, Vratislav Janda, Emanuel Čančík, Josef Charvát, Vratislav Polesný) v Praze na Pankráci popraven.

Mgr. Petr Mallota

Zdeněk Filip

CESTY HRDINŮ

československého zahraničního odboje 1939 - 1945

V TOMTO KRUTÉM OSUDU BYL NÁSLEDOVÁN DALŠÍMI ČESKÝMI VOJÁKY Z POVOLÁNÍ

pplk. gšt. JOSEF GONIC	18. 7. 1949
pplk. VILÉM SOK	18. 7. 1949
kpt. KAREL SABELA	18. 7. 1949
mjr. KVĚTOSLAV PROKEŠ	5. 11. 1949
škpt. VRATISLAV JANDA	5. 11. 1949
mjr. gšt. RENÉ ČERNÝ	23. 5. 1950
mjr. gšt. JOSEF POHL	25. 5. 1950
mjr. gšt. MIROSLAV PLEŠMÍD	25. 5. 1950
mjr. gšt. JAROMÍR NECHANSKÝ	16. 6. 1950
mjr. KLAUDIUS ŠATANA	7. 10. 1950
pplk. FRANTIŠEK SKOKAN	7. 10. 1950
ppor. FRANTIŠEK BOHÁČ	14. 6. 1951
škpt. MILOŠ MORÁVEK	1. 8. 1951
pplk. gšt. JOSEF ROBOTKA	12. 11. 1952
plk. LADISLAV SVOBODA	13. 11. 1952
kpt. VÁCLAV ZENIŠEK	13. 11. 1952
škpt. JOSEF KUČERA	4. 11. 1952
por. BOHUMIL GRÜBER	21. 4. 1953
čt. dsl. ALOIS JERÁBEK	12. 1953
mjr. CTIBOR NOVÁK	5. 1955
staršina VLADISLAV HADAŠ	10. 1953

CEST JEJICH PAMÁTCE I PAMÁTKY VĚŠCH DALŠÍCH
PŘÍSLUŠNÍKŮ ČESKOSLOVENSKÉ ARMÁDY,
KTERÍ SE STALI OBĚTÍ KOMUNISTICKÉ ZVŮLE

---

plk.
KVĚTOSLAV PROKEŠ
(1897 - 1949)

Plukovník in memoriam Květoslav Prokeš se narodil 2. června 1897 v Rudolfově (dnes část Zábřehu). Jeho otec, hrnčíř Václav Prokeš, i matka Anna pocházeli z Třebechovic pod Orebem. Syn Květoslav navštěvoval v letech 1903–1906 dvojtřídní obecnou školu v Zábřehu, v letech 1907–1911 absolvoval čtyři roky zábřežského gymnázia, v letech 1911–1915 se vyučil typografem. Hned po vyučení v červnu 1915 byl však povolán k vojenské službě a poslán na frontu. Teprve po návratu z války v letech 1918–1920 mohl studia na zábřežském gymnáziu dokončit. Po maturitě se ale vrátil do armády zpátky a absolvoval vojenskou akademii v Hranicích (1920–1921), elitní válečnou školu v Saint Cyr ve Francii (1921–1923) a vojenskou jezdeckou školu v Saumuru ve Francii (1923–1924). Během studií na gymnáziu a ještě jako chovanec vojenských škol byl aktivním cvičencem a cvičitelem v zábřežském Sokole. Jako důstojník čs. jezdecka sloužil potom od roku 1924 v několika posádkách v ČSR (v Hodoníně, Pardubicích, Komárně, Prostějově), absolvoval řadu speciálních vojenských kurzů (tělovýchovný, pyrotechnický, zbrojní, plynový) a podílel se také na osvětové činnosti v čs. armádě i mezi civilním obyvatelstvem, při organizování jezdeckého sportu, Zborovského závodu, v civilní protiletectvé ochraně apod. Svou vojenskou kariéru před okupací Československa končil jako štábní kapitán, velitel eskadrony jezdeckého pluku v Prostějově.

Hned od začátku nacistické okupace se škpt. Prokeš zapojil do odboje, stal se vojenským zpravodajem ilegální skupiny vedené Ladislavem Rašínem, který v tzv. Politickém ústředí zastupoval někdejší národní demokracii. Z okupovaného Protektorátu odešel v prosinci 1939 přes Slovensko do Maďarska, v Budapešti však byl

zatčen a vězněn až do konce ledna 1940, kdy se mu podařilo uprchnout do Jugoslávie a v Bělehradě se přihlásit na francouzském konzulátu. Spolu se skupinou dalších čs. uprchlíků se připojil k transportu vojáků, který pod velením pplk. Vladimíra Příkryla na francouzské lodi Patria směřoval z Bejrútu do jihofrancouzského přístavu Agde. Pro znalost franštiny byl jmenován zástupcem velitele transportu. S francouzskými důstojníky na lodi vycházel velice dobře, ale s pplk. Příkrylem, povahově naprosto odlišným, si do oka zrovna nepadli.

Ve Francii Prokeš sloužil několik měsíců ve funkci velitele jezdecké eskadrony. Po pádu Francie se v červenci 1940 dostal do Anglie, kde byl ustanoven nejprve velitelem pěší výcvikové roty a později, už s hodností majora, převelen do štábu jako přednosta vojenské evidence. Mimo to se horlivě věnoval také organizování kulturní a tělovýchovné činnosti mezi čs. vojáky. Podle jeho vlastních údajů v jednom z dotazníků se podílel na vzniku vojenského hudebního a pěveckého souboru, na založení sokolské jednoty a pořádání tělovýchovných akademií, např. v Liverpoolu (byl na ní přítomný i prezident Beneš), v Leamingtonu aj. V roce 1941 ze spolupráce mjr. Prokeše s pplk. Karlem Lukase a škpt. Josefem Ruprichem vzešla i rozhlasová relace pro vysílání z Londýna do Československa, vlastenecký apel určený českému obyvatelstvu na severní Moravě.

Když v roce 1942 generál de Gaulle požádal čs. exilovou vládu, aby pomohla Francouzům pokračovat v boji proti nacistům a umožnila čs. důstojníkům vstoupit do jednotek Svobodné Francie, mjr. Prokeš, absolvent francouzských vojenských škol, se přihlásil jako jeden z prvních. Souhlas prezidenta republiky ke vstupu do armády Svobodné Francie však obdržel (po třikrát opakované žádosti) až počátkem listopadu 1942. Ve francouzské armádě sloužil na Středním východě, v Libanonu byl pověřen výcvikem důstojníků motorizovaných jednotek a v Sýrii se zúčastnil bojů proti vojákům vichystického režimu. V dubnu 1944 pak byl přidělen k hlavnímu štábu v Bejrútu a ustanoven instruktorem tělesné výchovy a sportu pro Libanon a Sýrii.

Nevzrušivá činnost štábu ve válečném zázemí ho však teď už neuspokojovala, odešel přece z domova za hranice, aby bojoval. Proto vyvinul iniciativu, aby čs. důstojníci sloužící u francouzských jednotek na Středním východě požádali o propuštění, protože tu už nebyli potřební, a přesunuli se na východní frontu, kde u čs. jednotek v SSSR byl nedostatek důstojníků. Sám šel příkladem a dal se vyvázat ze svazku francouzské armády, aby se mohl vrátit k armádě československé, bojující v té době už na hranicích republiky. Po zdlouhavé cestě přes Turecko, Bulharsko a Rumunsko se k I. čs. armádnímu sboru v SSSR dostal až v půli prosince 1944 v Užhorodě na Podkarpatské Rusi.

Během svého působení v čs. zahraniční armádě a armádě Svobodné Francie se mjr. Prokeš projevoval jako schopný, ambiciózní důstojník, ale současně také jako osobnost značně konfliktní. Vážné spory měl už s pplk. Příkrylem na cestě do Francie v dubnu 1940, jakémusi disciplinárnímu šetření se nevyhnul ani v Anglii. Nejvážnější výtky na jeho adresu však vnesli čeští důstojníci i civilisté až na domácí půdě – v Užhorodě, a to pro jeho kritické vystupování proti čs. vojenskému i politickému vedení. Proto počátkem dubna 1945 v Košicích při své žádosti o znovupřijetí do čs. armády se setkal s nečekanými obtížemi. Přijímací komise na základě několika negativních vyjádření (mj. i gen. Bočka) rozhodla, aby do činné služby zpět povolán nebyl. Mjr. Prokeš se proti tomuto rozhodnutí odvolal a odvolací komise mu nakonec vyhověla, protože „nebylo možno zjistit provinění, jimiž by se odvolatel ukázal jako osoba protidemokratická a státně nespolehlivá“. Přesto po květnu 1945 nebyl zařazen do funkce odpovídající jeho kvalifikaci a vojenským schopnostem, ale „prozatím“ pouze do funkce velitele náhradní a později technické roty pěšího praporu 48 v Benešově. Jeho zájem o zařazení do nějaké čs. zahraniční mise vyzněl naplano, jeho žádost z února 1947 zcela kategoricky zamítl pověstný předseda 5. oddělení hlavního štábu pplk. Reicin.

Ačkoliv mjr. Prokeš sloužil v té době v Čechách daleko od rodné severní Moravy, udržoval s ní trvale úzké spojení. Jako severomoravský patriot přijal dokonce funkci jednatele neoficiálního Sdružení přátel severní Moravy, které se ustavilo v Praze. Mnoho času

Květoslav Prokeš

*Družstvo zábřežských sokolů
počátkem 20. let (Kv. Prokeš
I. zleva)*

*Mjr. Květoslav Prokeš
před odchodem
do emigrace*

*Ve vojenské jezdecké
škole v Saumuru
ve Francii 1924*

*Mjr. Květoslav Prokeš na setkání čs. a francouzských důstojníků
Svobodně Francie s gen. de Gaullem*

*Mjr. K. Prokeš při vojenské přehlídce v Praze v r. 1945
(v 2. řadě uprostřed v civilu)*

i energie věnoval získávání nových členů a příznivců tohoto sdružení, a to nejen v Praze, ale i na Moravě. Např. v květnu 1946 přijel do Zábřehu a Šumperka přednášet o svých zahraničních cestách a sokolské myšlence v cizině a účastníky svých přednášek při této příležitosti informoval o cílech a plánech pražského sdružení. Od nich naopak se snažil získat informace o aktuálních místních problémech a konkrétní podněty pro práci jejich pražských příznivců. O této své aktivitě napsal také plk. Karlu Lukasovi, v té době čs. vojenskému atašé v USA, a dost naléhavě ho vybízel, aby se pokusil vyvolat vznik podobné organizace, jaká byla v Praze, i mezi severomoravskými kraji v Americe. Dopis doprovodil řadou návrhů, jak a v čem nejspíš by američtí krajané mohli severní Moravě pomoci: svými odbornými radami, investicemi do průmyslu a obchodu, propagací čs. výrobků v cizině, podporou cizineckého ruchu apod.

Jako jednatel Sdružení přátel severní Moravy v Praze se mjr. Prokeš angažoval i při přípravách oslav 50. výročí zábřežského gymnázia koncem června 1946. Pro výstavku uspořádanou k této příležitosti v budově školy dal k dispozici sérii dokumentů o účasti někdejších studentů zábřežského gymnázia v zahraničním odboji. A celou svou letní dovolenou potom věnoval putování po zábřežském a šumperském okrese, aby na vlastní oči poznal situaci v pohraničí, po odsunu Němců osídlovaném českým obyvatelstvem z vnitrozemí. Zúčastnil se rovněž některých oficiálních porad úředních expertů, např. v srpnu 1946 v Šumperku jednání hospodářských referentů a předsedů okresních národních výborů ze Zábřehu, Šumperka, Rýmařova a Frývaldova (Jeseníku). Na těchto poradách vystupoval proti snahám průmyslovou výrobu v pohraničí rušit nebo překládat na Slovensko a naopak vyzýval k úsilí tento kraj hospodářsky a kulturně povznést. Jako jednu z cest k tomuto cíli naznačil právě možnost získat pro program poválečného rozvoje zaostávajících severomoravských okresů finanční prostředky u našich zahraničních, zejména amerických krajanů. K realizaci tohoto záměru pochopitelně počítal s pomocí plk. Lukase.

Uskutečnit z jeho dalekosáhlých optimistických, těžko však proveditelných plánů se mu samozřejmě nepodařilo už nic. Mjr. Prokeš, stále v nemilosti u svých nadřízených, byl počátkem roku

1947 přeložen do Pelhřimova, co nejdál od Prahy, aby příliš nepřekážel. Jednatelství pražského Sdružení přátel severní Moravy se musel nyní, ač nerad, vzdát. Svůj zájem na jeho činnosti však neztratil. Zařídil aspoň, aby ho ve funkci jednatele vystřídal jeho syn Radomír, v té době posluchač Vysoké školy obchodní v Praze. Ani plk. Lukas ve Spojených státech už nemohl v tomto směru ničím vyhovět. V polovině května 1947 byl povolán z USA zpět do republiky a záhy podobně jako Prokeš i on jako komunistům nepohodlný a podezřelý důstojník odsunut z Prahy až do Nového Jičína. K oběma se už tehdy začaly blížit zlověstné politické hrozby.

Hned po uchopení moci komunisty v únoru 1948, už 27. února, byl mjr. Prokeš zproštěn služby a 1. listopadu 1948 rozhodnutím ministra národní obrany Ludvíka Svobody poslán do výslužby. Po svém propuštění z armády si našel ještě jakési zaměstnání u dráhy, ale nepřestal se cítit vojákem. Jako rozhodný odpůrce komunistického režimu ihned se začal angažovat v ilegality. Zkontaktoval se se slovenským generálem Samo Korbelem, který podobně jako on byl z armády propuštěn, i s několika dalšími důstojníky z okruhu svých známých, které objížděl v jejich posádkách po celé zemi; v Olomouci, Přerově, Vyškově, Brně, Pardubicích, Plzni, Žatci aj. Úspěšné bylo zvláště jeho jednání s bývalým kriminálním radou Rudolfem Hrbkem, který reprezentoval novým režimem odstavené policisty. Vedoucím politickým představitelem celé odbojové skupiny se posléze stal pravicově orientovaný pražský advokát dr. Jaroslav Borkovec. Podle Borkovcových představ po úspěšném svržení komunistického režimu a opětném nastolení demokracie měly v Československu zůstat pouze tři politické strany: občanská pravice, strana středu a socialistická levice, s komunisty však ani v té levici Borkovec nepočítal.

To ovšem bylo velmi nereálné posouzení současných vnitropolitických poměrů. A stejně nereálný, přímo hazardérský byl i samotný plán provedení vojenského puče, ke kterému se chystali. Jediným překvapivým úderem měly být obsazeny centrální úřady, ÚV KSČ, generální štáb, policejní centrála, rozhlas, letiště a také pankrácká věznice, kde spolu s ostatními politickými vězni měl být osvobozen i generál Kultvašr, populární velitel Pražského povstání z května 1945, vyhlédnutý za vrchního velitele celé akce. Současně

měly být internovány všechny vládní špičky i s prezidentem, rozehnaný Lidové milice a SNB, rozpuštěn parlament a vyhlášeno stanné právo. Byl určen i konkrétní termín převratu, úterý 17. května 1949, tři hodiny po půlnoci.

Chystaný převrat však selhal, neuskutečnil se a je jasné, že se takto ani nemohl uskutečnit. Na Slovensku, jak se ukázalo, nebylo připraveno vůbec nic (generál Korbel už před stanoveným datem emigroval), selhali po únoru 1948 vyakčnění policisté, kteří se zavázali obsadit policejní centrálu v Bartolomějské ulici, kamsi se vytratili samopalníci z Pelhřimova, kteří měli obsadit rozhlas a pankráckou věznicí, na pomoc Praze nevyjely ani příslibené tanky a motorizované dělostřelectvo z Brna, Olomouce, Vyškova, Pardubic, Plzně, Žatce. . .

Místo toho všeho v pondělí 16. května 1949 ráno, zhruba dvacet hodin před zahájením akce, rozjela Státní bezpečnost rozsáhlé zatýkání. Prokeše zadrželi v konspiračním bytě před pátou ráno, Borkovce doma o dvě hodiny později a postupně následovali další. Celkem bylo zatčeno 58 vojáků a civilistů. Během výslechů ve vězení zejména mjr. Prokeš jako čelný vojenský představitel skupiny byl vystaven hrozbám, mučení i působení drog, aby vypovídal proti svým spoluvězňům, mj. i gen. Příkrylovi. Ale před soudem 28. srpna, v jednom z největších monstrprocesů té doby, se nebál otevřeně tuto skutečnost odhalit a tím rozhodl o svém osudu. Byl odsouzen k trestu smrti provazem a 5. listopadu 1949 popraven. Stejný osud s ním sdíleli i dr. Jaroslav Borkovec a škpt. Vratislav Janda, Prokešův zástupce z Pelhřimova. Ostatní dostali tresty vězení od šestnácti měsíců do dvaceti pěti let.

Celý pokus o vojenský převrat skončil tedy nezdarem. Vzhledem k nepříznivé politické situaci, nedostatkům i chybám v organizaci puče neměl sebemenší šanci na úspěch. Zřejmě od samého začátku také o jeho přípravách byli, aspoň do značné míry, informováni lidé z Reicinova Obranného zpravodajství a Státní bezpečnosti, kteří mezi spiklence nasadili své agenty. Když po letech tehdejší vojenský prokurátor Juraj Vieska při svém výslechu komentoval obvinění mjr. Prokeše a gen. Příkryla, připustil, že ze strany bezpečnostních orgánů

mohlo jít dokonce o záměrnou provokaci, „Akci Květa“ a „Akci 17. května“:

Příkryl byl žalovaný ve velké věci Květoslav Prokeš a spol. Dne 17. května 1949 ráno měly dvě navzájem nespojené skupiny provést puč. Tehdy jsme marně hledali hlavu této akce, spojení mezi oběma skupinami... Pokud šlo o Příkryla, vypadala věc tak, že mu vůdce skupiny bývalý mjr. Prokeš naznačil, že se připravuje ozbrojený puč a potom napsal Příkrylovi „rozkaz“, kterým se sděluje datum puče a pověřuje ho převzetím dosavadní funkce posádkového velitele Brna jménem nové „vlády“. Tento rozkaz zachytil bezpečnostní aparát a Příkryla zatknul.

Ani toto odhalení však nic nemění na skutečnosti, že Prokešův, Borkovcův, Hrbkův, Jandův aj. odhodlaný, byť beznadějný a vlastně už předem k nezdaru odsouzený pokus o státní převrat v květnu 1949, byl jedním z mála, ne-li vůbec jediným pokusem o ozbrojený střet s poúnorovou totalitní mocí.

Mjr. Květoslav Prokeš, jeden z iniciátorů a protagonistů tohoto pokusu o protikomunistický převrat, přes veškeré své sporné povahové rysy, sebevědomou ambicióznost a hyperkritičnost vůči svým nadřízeným, hraničící někdy až s nedisciplinovaností, v odporu proti samozvaným usurpátorům moci se projevil jako rozhodný obhájce demokratických tradic republiky, vlastenec a až k sebeobětování statečný voják. Pokus jeho rodiny o obnovu procesu a jeho rehabilitaci v 60. letech byl neúspěšný. Plně rehabilitován mohl být až po listopadu 1989 rozkazem ministra národní obrany z 1. září 1991, formulovaným jako výraz rehabilitace vojáků postižených za občanské a politické postoje v letech 1948 – 1989. Tímto rozkazem byl mjr. Květoslav Prokeš současně povýšen na plukovníka in memoriam.

Vojenská fotografie Květoslava Prokeše z evidenčního listu (zdroj: ABS)

EVIDENČNÍ LIST :

Jméno a příjmení	šapt.jezd.akt. P R O K E Š Květoslav	
Den, měsíc a rok narození	2.červen 1897.	
Domovská přísl. politický okres	Třebochovice pod Orebem, okr.Hradec Králové.	
Místo narození a politický okres	Rudolfov, okr.Zábřeh na Moravě.	Vlastním popisem:
Povolání	důstojník jezdeckta	<i>Major Rud. - Rutilus</i>
Číslo cestovního pasu, kde a kdy byl pas vystaven a platnosti do		
Poslední bydliště v ČSR neb v cizině	Praha, Štefanikův dům.	
Nynější bydliště (přesnou adresu)		
Stav (svobodný, ženatý, rozvedený)	ženatý	česká
Poslední zaměstnání v ČSR neb v cizině (důstojníci uvedou voj. úřad, stát. úř. obor státní správy)	drag.pluk 6.	
poznámka	presentován 27.IV.1940 v Agde a přidělen k S.P.O.1 jako vel.jezd.esk.	

Zpráva Zemského odboru bezpečnosti o činnosti majora Prokeše adresovaná Obrannému zpravodajství (zdroj: ABS).

ZOB

ZEMSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR V PRAZE

ZEMSKÝ ODBOR BEZPEČNOSTI ODD. II.

PRAHA II., WASHINGTONOVA 7 • TELEFON: 097, 293/78, 356/22

V PRAZE DNE 28.2.1946.

TYKA SE: Major Prokeš
major Skála.
ZNACKA: Agr. 182/86
čj.: 1882/46
Dr.P.
Fa/Pg.

OBZ
stýčný důstojník.

Z důvěrného pramene nám bylo sděleno, že jistý major P r o k e š a major S k á l a, o kterých nemáme zjištěno, zda jsou toho času ve svazku armády, jsou ve styku se západní reakcí a se Steinhardem. Major Prokeš má dělati překlady do angličtiny pro kopisovatele Reutra a sice článků, které dodává jeden z organizátorů t.zv. páté politické strany „ o současných problémech Československa:“

Ze společnosti majora Prokeše a majora Skály se na př. tvrdí, že „ prehalovština“ byla vyrobena v Československu a že k žádné akci u nás se strany Prehalovy nedošlo. Oba kritizují současnou vládní politiku a prohlašují za jediné správnou koncepci polských reakcionářů, vytvoření středoevropské Unie pod vedením Polska. Tvrdí, že tyto snahy by Anglie určitě podporovala. Schůzky obou zmíněných se konají ponejvíce v kavárně Tlapák a Pelikán.

Tato informace nebyla námi přezkoušena. Postupujeme k dalšímu opatření.

Za:

*7 VVD
Další zpráva koutičku J. Prokeš a Skála. 1946.*

Zpráva Divizního obranného zpravodajství pěšího praporu 48
o Květoslavu Prokešovi adresovaná 5. oddělení velitelství 2. oblasti
(zdroj: ABS).

Velitelství 15. divise
štáb 5. oddělení

Služební lístek.

Adresant: Prokeš Květoslav, mjr. pěch.
p. prap. 48 - zpráva.

Kolín, 28. prosinec 1946.

Velitelství 2. oblasti
štáb 5. oddělení

T á b o r .

Zpráva DOZ p. prap. 48:

Asi dne 19. 12. 1946 byl vylepen v hotelu SLAVIA v Pelhřimově plakát, psaný hůlkovým písmem, s nápisem: "Přednáška pana mjr. Prokeše Květoslava, velitele místní posádky na thema 'Poznatky z ciziny'".

Přednášku konal jmenovaný v zadním sále hotelu SLAVIA pro civilní obyvatelstvo. Přednášku lze označiti jako propagaci zájmu o vládnou světlem a dále, že dobrý pozorovatel nemůže přičítati vinu za Mnachov jen jim. Churchill prý vyhrál první i druhou světovou válku a má, resp. bude mít, stále hlavní slovo ve světové politice. Dále popisoval mjr. Prokeš svůj útek za hranice, pojednal o propagaci a vystoupení Sokola v cizině.

Nedlouho po svém nastoupení v Pelhřimově navázal mjr. Prokeš styky s organizací Sokol, zvláště s p. JUDr. R o s e n - b a u m e m , členem předválečného Rotary Clubu, t. č. soc. dem. Dále navázal styk s ředitelem dívčí školy P l e c h a t ý m , členem SOPV, od něhož si vypůjčuje osobní vůz k nezjištěným účelům.

Na rozkaz velitele p. prap. 48 měl DOZ informovat mjr. Prokeše o závadách v chodu služby v posádce Pelhřimov. Po prvním písemném hlášení, které se týkalo nedbalosti v odbavování pošty a obshovalo prosbu o zjednání nápravy, dostal DOZ přípis, v němž mjr. Prokeš uvedl mimo jiné, že DOZ zasahuje do jeho velitelské pravomoci, že uráží jeho osobu tím, že označuje výkon poddůstojníků na podatelně za nedbalý, když mjr. Prokeš přece sám poštu otevírá a poddůstojníky denně kontroluje. V přípise uvedl dále mjr. Prokeš, že tuto stížnost na DOZ zasilá nadřízenému velitelství.

DOZ informoval o věci velitele praporu a odmítl spolupracovat za těchto podmínek s mjr. Prokešem s tím, že veškeré záležitosti bude hlásit přímo veliteli praporu. Velitel praporu přislíbil zjednání nápravy.

Mjr. Prokeš se jednou zmínil, že v době svého pobytu za hranicemi prováděl zprav. činnost. Přesím o zjištění cestou první oblasti, zda i tam prováděl propagandu pro Západ a se kterými organizacemi byl ve styku, dále pak měl-li před svým přemístěním do Pelhřimova zájem na tom, aby se tam dostal a konečně, je-li něco známo o tom, že v zahraničí prováděl zprav. činnost.

Ve zprav. kartě provádím současně příslušný záznam.

Přednosta 5. oddělení divise:
Škt. pěch. Larin Erik.
Z rozkazu:

2+4

Zvláštní zpráva o proslovu majora Prokeše k nováčkům (zdroj: ABS).

Zvláštní zpráva /

Dne 2. 10. 1947 měl přivítací proslov k nováčkům mjr. Prokeš, satinní velitel 1/48. praporu. Proslov, který ~~byl~~ trval asi 50 min. byl přednesen objektivně a jeho podstatou bylo uvedení ex seznámení nastupujících nováčků s novým způsobem života a jeho významu pro ně.

Po skončení proslovu mjr. Prokeše měl přivítací řeč osvětový důst. prap. por. Fiala, jehož přednáška byla vedena přesně v rámci vydaných směrnic. Protože por. Fiala ve své řeči po zásluze ocenil a uznal zásluhy a oběti, které přinesl SSSR a RA za naše osvobození, zdálo se toto počínání mjr. Prokešovi jednostranně zaměřené a proto po skončení jeho řeči, při které sklídl od nováčků všeobecný souhlas, projevený potleskem, ujal se opět slova mjr. Prokeš, aby vše uvedl / podle jeho názoru / na pravou míru.

Po několika větách začal klásti nováčkům otázky, které jim měly ujasnit význam i jiných spojenců na vedení a úspěšnosti při 2. světové válce a našem osvobození. Tak položil otázku: "Kdo zavinil Mnachov?" Po několika odpovědích sám vysvětlil, že národ sám na tom nemá vlny, ale vedoucí politikové. Při otázce: "Kdo má největší zásluhu na našem osvobození?" Po neobdobném názoru nováčků, kteří uváděli Rusko, jim mjr. Prokeš náopak uvedl, že je to Francie, poněvadž tam se po naší okupaci opět začala tvořit zahraniční armáda a Francie to byla, která ji uměla a podporovala. Pak dále uváděl příklady ze svých zkušeností při pobytu na válce ve Francii. Při další otázce: "Kdo z osobností má největší zásluhu na porážce Německa a na našem osvobození", odpověděl pří-
mo sám, protože při výsledku a vývodu předešlé otázky byli poněkud zmateni a zaraženi. Odpověděl: "Je to Churchill, to co dělá dnes, to nechce srazou, to je vedlejší" a pak začal rozvádět chvalozpěvy na Churchilla, kterého nakonec přirovnával svou vytrvalostí a houževnatostí k buldovíkovi jsme národ nevděčný a nedovedeme správně ocenit zásluhy všech, kteří měli ~~naši~~ podíl na našem osvobození. Chce-li někdo vyadvihnouti naši činy více, pěchá tím zločin / tím chtěl asi paralyzovat předcházející přednášku por. Fialy o vyzdvížení činu a zásluh SSSR a RA /.

Celkový výsledek z této řeči na přivítanou byl ten, že nováčci byli uvedeni do jakéhosi vnitřního smatku a těžko si pak srovnávali pravý smysl obou projevů.

Hora

20. 10. 47
J. Hruza

4 25
10. 10. 47. 70

Údajný dopis vojáka-nováčka redakci Rudého práva,
jehož autorem byl zřejmě příslušný osvětový důstojník (zdroj: ABS).

RUDÉ PRAVO

OMYLY PANA MAJORA

Piši nám vojáci-nováčci jedné posádky v jižních Čechách. »Pěkně nás uvedli po příjezdu do posádkového města. Líbí se nám zde. Méně nadšení jsme však byli uvítacím proslovem p. majora Prokeše. Vykládal nám věci, málo odpovídající představě moderního velitele, a na konec, když obhájil Francii a Anglii za její mnichovskou politiku, přepadl nás otázkou: »Ptám se vás — kdo má největší zásluhu na našem osvobození?« Spontánní odpověď vojáku byla: »Rusko, Sovětský svaz, Rudá armáda.« Pan major s velkou horlivostí začal popírat naše spontánní vyjádření a důrazně se ohradil, že to není pravda. Aby ještě více dodal váhy svým názorům, otázel se nás: »Které osobě máme být nejvíce vděční za osvobození?« Sám si dal na to odpověď: »Churchillovi«. — Následovaly chvalozpěvy na Churchilla, které v nás,

prostých vojácích, kteří přespřáhli dobře cítíme, kdo s námi smýšlí dobře a kdo ne, zanechaly divný dojem.«

Strana 2. — 26. října 1947

Vazební fotografie Květoslava Prokeše (zdroj: ABS).

Jméno: Prokeš

Příjmení: Květoslav

narozen: 2.6.1897 v Rudolfově, okres Zábřeh

občianská přísl.: Zábřeh

bydliště: Praha XIX., Eliášova ul. 483/30

se přilepte foto

3207

Číslo foto: 1713

Fotogr. dne: 1.6.1949

Čj. OSiB. Praha: 19954/49

Oddělení: 5

Proč: k ce Anton

Zvláštní znamení:

Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol.
- 1. část (zdroj: ABS)

- 3 -

PELHŘIMOV - vojenská posádka - mjr. V á l e k ,
J i ř í .

BENEŠOV - vojenská posádka - škt. J a n d a ,
škt. H o l n a .

Morava:

gen. P ě i k r y l a V o d i š k a Oldřich.

BRNO - vojenská posádka - gen. P ě i k r y l
plk. Š e š á b e k .

Ř E R O V - Oldřich V o d i š k a ,

OSTRAVA - Oldřich V o d i š k a , ing. P a -
l i š k a , nelze však zjistit zda s ním již
Vodička, jednal, jelikož jmenovaný zemřel ve vazbě.

OLOMOUČ - vojenská posádka - škt. H r o n e k ,
a mjr. N ě m e c .

Slovensko:

gen. S a m o K o r b e l , ^{gen.} plk. T r e b i c h o v -
s k ý , jako vojenská vedoucí, Dr. I m r i c h K a r -
v a š jako vedoucí politický.

Mjr. P r o k e š , který měl krycí označení "Zvěta" nejdříve
do celé akce zapojil shora zmíněného dr. Jaroslava B o r k o v c e
a dr. H r b e k a , kteří tvořili defacto hlavní štáb v Praze a byli
hlavními iniciátory pučistické akce. Na svých schůzkách, plánovali
jakým způsobem bylo by možno puč provést a v konečné fázi při-
prav dohodli se na tomto plánu:

Akce bude provedena dne 17. května 1949 v hodi-
nu "H", což znamenalo ve 3 hod. ráno uvedeného
dne. Za tím účelem jest nutno předem vyrozumě-
ti jednotlivé osoby, které byly do akce zapoje-
ny, ve funkci jednotlivých vedoucích toho kte-
rého okresu, resp. oblasti. Další rozkazy dával
potom P r o k e š písemně, každému vedoucímu,
podle potřeby a podle okolností.

Na příklad pro Prahu byl vypracován samostatný plán takto:

Dr. H r b e k obsadí resp. převede Krajské
velitelství státní bezpečnosti v Praze, za pod-
pory 40 samopalníků, kteří měli být vedeni škt.

Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol.
- 2. část (zdroj: ABS)

- 4 -

J a n d o u z Pelhřimova. Mezi P r o k e -
š e m a J a n d o u , bylo dohodnuto, že
z pelhřimovské posádky přivede 70 samopalníků
kteří budou ukryti před započatím akce v lese
u Kráských domovů. Z toho 40 samopalníků měl
použít dr. H r b e k jak je vpředu uvedeno.
a s jejich pomocí přepadnouti státní bezpeč-
nost. Dalším úkolem bylo zajistit všechny
orgány státní bezpečnosti, kteří v té době by
byli v budově přítomni, odebrati jim legitimace
a služební odznaky. Pomocí těchto odznaků měl
dr. H r b e k za úkol, dostati se do věznice
na Pankrác a sice tím způsobem, že několik ci-
vilistů s odznaky by představovali bezpečnostní
orgány, kteří vedou více zajištěných osob do
věznice. Po vniknutí do věznice, měly být zne-
škodněny stráže a všichni vězni poté puštěni
na svobodu a vojáci ihned eskortováni na KV 3tb
Praha, kde měl být hlavní stan povstalců, a osvo-
bození důstojníci ihned zapojováni do celé
akce jako vedoucí na jednotlivá místa. V průběhu
provedení těchto úkolů, ti orgánové státní bez-
pečnosti, kteří by kladli odpor, měli být ihned
likvidováni a rovněž ostatní kteří by byli za-
jistěni, měli být zastřeleni. Stejným způsobem
jako s Pankráckou věznicí, měli za úkol vloupati
se do budovy šál. rozhlasu na Stalinově třídě
a přítomný personál zajistit a zmocnit se tak
vysílacích aparátů, aby snáz mohli dávat rozkazy
a všeobecné instrukce.

Dále bylo plánováno, obsaditi všechny sekretariáty
KSČ, jakož i krajské a ústřední. Dále všechny
důležité budovy, t.j. ministerstva a velké to-
vární.

Kromě toho, dal mjr. P r o k e š příkaz pplk.
H y n k o v í zajistit ve stanovenou dobu
vysílací stanici v Mělnice, dále aby poslal na
pomoc Praze motorisované dělostřelectvo, tanky
se Žatce a nějaké ženisty. Rovněž mu řekl, že

Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol.
- 3. část (zdroj: ABS).

- 3 -

23 190
Dr. Petr Zaňko, gen. taj. ústředního sdružení slovenského průmyslu.

Po rozmluvě Prokeše s Berkovcem, byly plánovány 3 politické strany, které by převzaly všechno vedení ve státě a rovněž jmenovitě navrhovali osoby, které by vedení těchto polit. stran mohly převzít. V návrhu vypadala situace takto:

- 1/ Strana socialistické levice. Základ by tvořily strany národosocialistická a soc. demokracie. Představitelem této strany byl navrhován prof. dr. Macák.
- 2/ Občanská pravice - základ by tvořily strany agrární a lidová. Představitelem této strany byl navrhován Fedor Hodža.
- 3/ Strana středu. Tuto by tvořily všechny strany ostatní, vyjma KSČ, která by byla v opozici. Tuto stranu měl reprezentovat dr. Alois Čech, býv. gen. taj. živn. strany.

Během té doby mjr. Prokeš vyhledával styky s dalšími lidmi, a používal je jako spojky. Jednou z hlavních spojek byla Dagmar Šimová, která byla Prokešem pověřena rozváděti různým osobám instrukce pro přípravu samýšleného převratu. Sjednávala Prokešovi s jeho spolupracovníky, a přechovávala ho u sebe. Další osobou která velmi aktivně v tomto směru pracovala, byla Svoborová, příbuzná gen. Korbel, která dojížděla na Slovensko zaná jako spojka, a která když Korbel, uprhl do zahraničí, sdělila, Prokešovi, aby navázal styk s prof. Karvašem. Rovněž velmi iniciativní pracovníci byla Křešínová, která dojížděla na Moravu, za předptoz nádraží v Brně, Beněšovským, který přislíbil, v případě puče, že přistaví nákladní vagon, za účelem, event. transportu. Rovněž toho spolupracoval s Prokešem Pronc, který byl vlastně financierem této akce. Dále Vojnar, který působil jako spojka, Pospíšil a Sasýma, rovněž jako spojky. Vodička, který byl ustanoven jako vedoucí pro Moravu, byl rovněž napojen Prokešem, a jím instruován. Pro dr. Hrbka, pracoval úředník krimin. út. Prokeš, který zjišťoval stav orgánů státní služby stb aby tak Hrbkovi byla známa síla v případě náhlého přepadení státní bezpečnosti.

Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol.
- 4. část (zdroj: ABS).

- 4 -

24 190
Že k uskutečnění tohoto do všech podrobností promyšleného puče, nedošlo, jest opětně zásluhou orgánů státní bezpečnosti v Praze, kteří osnovovatelé této akce odhalili jenom několik hodin před započatím povstání a do stanovené doby, kdy převrat měl být uskutečněn hlavní pachatelé zlikvidovali.

Současně při realizaci této akce bylo nalezeno spojení na ilegální skupinu Václava Čecha, který organizoval více osob v prostoru na Sázavě, za stejným účelem, t.j. jejich činnost směřovala k provedení násilného převratu a rovněž tato skupina zdánlivě zcela samostatná, propojovala se přes Bohuslava Vaňka, na dr. Ottu Lampl, který sbíral důležité zprávy, které měly zůstat v zájmu státu utajeny, a odtud na Svoborovou, spojku mezi mjr. Prokešem a gen. Korbelem.

Z celkové činnosti mjr. Prokeše, a spol. jasně vyplývá, že jejich činnost byla značně nebezpečná již svým promyšleným postupem. Než předpokládati, že by nějaký puč mohl být uskutečněn, ale stává zde to nebezpečí, že jejich činnost mohla vyvolati určitých chaos a zmatek, event. i strátu na životech, některých osob.

Titulní strana žaloby Státní prokuratury Praha
proti Květoslavu Prokešovi a spol. (zdroj: NA).

VAZBA Or I 946/49

STÁTNÍ PROKURATURA V PRAZE
STÁTNÍ SOUD V PRAZE
Došlo: 20. VII. 1949 I 1067/49.
Státnímu soudu ..... krat ..... příloh
/p. předsedovi senátu / ..... rubrik
v Praze.

Žaloba.

Státní prokuratura v Praze žaluje

1./ Květoslava Prokeše,

nar. 2.6.1897 v Rudolfově, okr. Zábřeh, ženat, české národ.,
čsl. náb., mjr. v.v., poslédně bytem v Praze XIX, Eliášova
čís. 468/30,

2./ Dr. Rudolfa Hrbka,

nar. 20.1.1909 ve Skaliči, okr. Frýdek, ženat, české národ.,
řím.kat., krim.rada v.v., poslédně bytem Praha XV, Ke Krčci,
čís.p. 805,

3./ JUDr. Jaroslava Borkovce,

nar. 16.6.1906 v Jaroměři, okr. Dvůr Králové, ženat, české
národ., řím.kat., akvokátní koncipient, poslédně bytem
Praha VII, Bubenečská č. 7,

4./ Vratislava Jandy,

nar. 1.8.1913 Ůzeči, okr. Kralupy n/Vlt., svob., řím.kat.,
české národ., škpt. z povol., poslédně bytem Pelhřimov,
Na obci 760,

5./ Dagmar Těmovou,
roz. Kuřikovou,

nar. 18.10.1925 Jaroměři, okr. Dvůr Králové, vdaná, české
národ., českoobr.eveng., v domácnosti, poslédně bytem v Praze
XIV, Technická č.5,

Zápis o výkonu trestu smrti u odsouzených
K. Prokeše, J. Borkovce a V Jandy - 1. část (zdroj: NA).

Or-I-946/49.

Z Á P I S

o výkonu trestu smrti u odsouzených

- 1) Vratislava Jandy,
- 2) Jaroslava Borkovce,
- 3) Květoslava Prokeše,

který byl proveden dne 5. listopadu 1949 v ranních hodinách na nádvoří věznic v Praze-Pankrác.

Dne 5. listopadu 1949 v 6.-hod. došel soudní dvůr na nádvoří věznic státního soudu v Praze-Pankrác a v 6.07 hod. byl předveden k trestu smrti odsouzený Vratislav Janda.

Předseda senátu přečetl odsouzenému rozsudek státního soudu v Praze ze dne 30.VII.1949, čj: Or-I-946/49, jímž byl odsouzený odsouzen k trestu smrti, dále pak přečetl rozsudek nejvyššího soudu v Brně ze dne 15.X.1949, čj: TO-152/49, jímž bylo odvolání odsouzeného zsmítnuto, čímž rozsudek I. stolice nabyl právní moci a dále přečetl výnos ministerstva spravedlnosti v Praze ze dne 4.XI.1949, čj: T-155/1949-III/4, jímž odsouzenému nebyla presidentem republiky udělena milost a označuje odsouzenému, že rozsudek bude proveden a táže se jej, zda má nějaké poslední přání.

Odsouzený nemá žádné poslední přání.
Na to byl odsouzený v 6.09 hod. předán mistru popravčímu k provedení výkonu trestu.
Odsouzený odchází tiše na místo a zvolal:

"Bože, poručím Ti osud svůj".

V 6.10 hod. mistr popravčí hlásí, že výkon trestu byl proveden v 6.20 hod. úřední lékař konstatuje u popraveného Vratislava Jandy smrt udušením.

Po té se soud na druhé nádvoří věznic, kam byl v 6.30 hod. předveden k trestu smrti odsouzený Jaroslav Borkovec.

Předseda senátu odsouzenému přečetl rozsudek státního soudu v Praze ze dne 30.VII.1949, čj: Or-I-946/49, rozsudek nejvyššího soudu v Brně ze dne 15.X.1949, čj: TO-152/49, jímž byl odsouzený právoplatně odsouzen k trestu smrti a označuje dále odsouzenému, že rozsudek se stal právoplatným a že podle výnosu ministerstva spravedlnosti v Praze ze dne 4.XI.1949, čj: T-155/1949-III/4 nebyla presidentem republiky odsouzenému udělena milost a v důsledku toho bude rozsudek proveden. Předseda se po té táže odsouzeného, zda má nějaké poslední přání. Odsouzený J. Borkovec ni přeje, aby bylo jeho manželce vyřízeno, že jeho poslední vzpomínka byla na ni.

Na to byl odsouzený v 6.32 hod. předán mistru popravčímu k provedení výkonu trestu.
Odsouzený odchází tiše na místo.
V 6.34 hod. mistr popravčí hlásí provedení výkonu trestu.
V 6.44 hod. úřední lékař konstatuje u popraveného Jaroslava Borkovce smrt udušením.

Po té se soud na prvé nádvoří věznic, kam byl v 6.49 hod. předveden k trestu smrti odsouzený Květoslav Prokeš.

Předseda senátu odsouzenému přečetl rozsudek státního soudu v Praze ze dne 30.VII.1949, čj: Or-I-946/49, jímž byl odsouzený odsouzen k trestu smrti, dále rozsudek nejvyššího soudu v Brně ze dne 15.X.1949, čj: TO-152/49, jímž bylo odvolání odsouzeného do rozsudku státního soudu zsmítnuto, čímž nabyl rozsudek právní moci. Dále označuje odsouzenému,

Zápis o výkonu trestu smrti u odsouzených
K. Prokeše, J. Borkovce a v Jandy - 2. část (zdroj: NA)

Že podle výnosu ministerstva spravedlnosti v Praze ze dne 4. XI. 1949,
č. j. T-135/1949-III/4 nebyla mu prezidentem republiky udělena milost
a v důsledku toho bude rozsudek proveden, a otázka se pak odsouzeného,
zda má nějaké poslední přání.

Odsouzený nemá žádné poslední přání.
Na to byl pak v 6.51 hod. předán mistru popravčímu k provedení
trestu.

Odsouzený tiše odchází na místo.
V 6.52 hod. mistr popravčí hlásí provedení trestu.
V 7.02 hod. úřední lékař konstatuje u popraveného Květoslava
P r o k e š e smrt udušením.

V Praze, dne 5. listopadu 1949.

Předseda senátu:

Prokeš

Seznam popravených důstojníků

V letech 1948 - 1959 bylo v inscenovaných procesech odsouzeno k trestu smrti
a popraveno 30 důstojníků, rotmistrů a dělesloužících.

BOHÁČ František por.
ČANČÍK Emanuel por.
ČERNÝ Gustav štm.
ČERNÝ René mjr.
GONIC Josef pplk.
GRUBER Bohumil por.
HADAŠ Vladislav staršina
HOŘÍNEK Karel škpt.
CHOVAN Tomáš por.
JANDA Vratislav škpt.
JEŘÁBEK Alois čet. dsl.
KUČERA Josef škpt.
LEDNICKÝ Augustin rtm.
MORÁVEK Miloš škpt.
NECHANSKÝ Jaromír mjr.
NOVÁK Ctibor mjr.
PÍKA Heliodor div. gen.
PLEŠMÍD Miroslav mjr.
PLZÁK Josef por.
POHL Josef mjr.
PROKEŠ Květoslav pplk.
ROBOTKA Josef pplk.
ŘEŠETKO Jan por.
SABELA Karel kpt.
SKOKAN František pplk.
SOK Vilém pplk.
SVOBODA Ladislav pplk.
ŠATANA Klaudius (Claudius) mjr.
ŽENÍŠEK Václav škpt.
ŽINGOR Viliam mjr.

Bylo napsáno

**Napsal Mgr. Petr Vaněk
Pátek, 07 srpen 2009**

PLZEŇ - Dne 8. srpna 1949 vynesla komunistická "justice" rozsudek nad skautskou vedoucí Dagmar Skálovou. Za podíl na přípravě protikomunistického státního převratu byla odsouzena k trestu odnětí svobody na doživotí. Dne 8. srpna 2009 si nejen plzeňští skauti připomenou 60. výročí této události. Mezi přítomnými budou i spoluodsouzení z politického procesu, rodinní příslušníci i zástupce města Plzně.

Skauti si tuto sobotu v 15:00 na plzeňském Ústředním hřbitově připomenou hrdinství Dagmar Skálové, skautské vedoucí odsouzené v roce 1949 na doživotí. A to přesně v den 60. výročí této události. Připomenou si její čin u hrobu, kde je pochována se svým manželem Karlem Skálou, taktéž politickým vězněm z doby komunistické diktatury. Na vzpomínkovém setkání promluví mimo jiné Jiří Navrátil - dnes místostarosta Junáka, v roce 1949 mladý skautský vedoucí odsouzený ve stejném procesu na 20 let, nebo Jaroslav Cuhra – skaut a předseda Konfederace politických vězňů pro plzeňský region. Město Plzeň na setkání zastoupí skaut a náměstek primátora Petr Náhlík.

Dagmar Skálová, skautským jménem Rakša, se zapojila do pokusu o ozbrojený státní převrat, který v květnu 1949 organizovali major Květoslav Prokeš a právník Jaroslav Borkovec. Jako skautská vedoucí měla společně s dalšími skauty zajišťovat spojení mezi povstalci a lékařské ošetření. Pokus o puč v květnu 1949 byl ovšem prozrazen a Dagmar Skálovou zatčena. 8. srpna 1949 byla odsouzena na doživotí. Během vyšetřování se chovala velmi statečně, veškerou „vinu“ brala na sebe. Ze skautské skupiny bylo v tomto procesu nakonec z několika desítek zapojených odsouzeno pouze několik. Druhý nejvyšší trest, 20 let, byl udělen Jiřímu Navrátilovi, který celý příběh v sobotu připomene přítomným. Z doživotního trestu strávila Dagmar Skálová ve vězení dlouhých šestnáct let a nepoddala se ani tam: roku 1956 patřila do skupiny žen, které napsaly protestní dopisy o porušování lidských práv v tehdejší Československu generálnímu tajemníkovi OSN, což vedlo k odkladu jejího propuštění z věznic. Za svůj životní postoj založený na skautských ideálech svobody, demokracie a odpovědnosti vůči svému okolí byla Dagmar Skálová v roce 1997 vyznamenána Řádem T.G.M.

Vzpomínkovou akci pořádá Okresní rada Junáka Plzeň-město. „Skauti a skautky si připomínají odvahu Dagmar Skálové tváří v tvář zvláštní komunistické moci. V dnešní době, která pomalu přestává věřit na hrdinství a věrnost ideálům, je příklad Dagmar Skálové i dalších hrdinů mementem a příležitostí k zamyšlení“, vysvětluje důvod sobotního setkání Petr Vaněk, předseda Okresní rady Junáka Plzeň-město. Dagmar Skálová pocházela z Plzně, kde se aktivně věnovala skautingu. Společně se svým manželem, taktéž významným skautským vedoucím, se později přestěhovali do Prahy. V Praze probíhala i většina příprav plánovaného převratu.

Aktualizováno (Pátek, 07 srpen 2009)

Vyznamená Klaus Mašiny? Senát je zřejmě opět navrhnout
12.06. 15:51 | Autor: ČTK

Členové protikomunistické odbojové skupiny bratří Mašínů po loňské odmítnutí opět figurují v seznamu osobností, které má Senát navrhnout prezidentovi Václavu Klausovi na nejvyšší státní ocenění.

Stalo se tak na doporučení senátního podvýboru pro státní vyznamenání. Horní komora navrhovala Mašiny vyznamenat v minulosti už pětkrát, prezident zatím nevyhověl. Skupina Mašínů vedla v 50. letech ozbrojený boj s komunistickým režimem, jejich činnost vyvolává rozdílné reakce. Podle kritiků se dopustili vražd, podle zastánců bojovali ve válce. Ctírad a Josef Mašínové a Milan Paumer získali ocenění od bývalého premiéra Mirka Topolánka. Mezi členy skupiny patřili také Václav Švéda, Zbyněk Janata a Ctibor Novák, kteří byli chyceni a popraveni. Šestice je nominována na Řád bílého lva, stejně jako bývalý legionářský generál Ondřej Mězl, který by ocenění dostal in memoriam. Mezi 21 doporučených kandidátů patří známý televizní režisér František Filip, jemuž letos bude 80 let. Nominován byl i další letošní osmdesátník Stanislav Štýs, expert na rekultivaci krajiny po hnědouhelné těžbě. Na seznamu nominovaných nechybějí váleční veteráni a odbojáři, například podplukovník František Štamprech, plukovníci Vladimír Maděra, Květoslav Prokeš a Josef Bernat, pilot z období druhé světové války, nebo účastník studentské demonstrace z roku 1948 Miroslav Růžička.

Z lékařů byli na vyznamenání navrženi Václav Provazník, mikrobiolog Dimitrij Slonim, autor způsobu přípravy očkovací látky proti pravým neštovicím nebo zakladatel Baťovy nemocnice ve Zlíně Bohuslav Albert. Na Řád T. G. Masaryka je spolu s Prokešem posmrtně nominován novinář a sociální demokrat Josef Veverka, který byl vězněn nacistickým i komunistickým režimem. Senát bude o nominacích rozhodovat na schůzi, která začne 23. června, doporučení svého podvýboru obvykle nezmění. Sněmovna už své návrhy schválila v dubnu ještě před volbami, nominovala 26 osobností. Schválené nominace sněmovna podobně jako Senát a vláda předkládá prezidentovi, který k jejich návrhům může, ale také nemusí přihlížet; může si vybrat i vlastní kandidáty. Loni sněmovna navrhla prezidentovi 32 osobností, Senát 27. Klaus loni vyznamenal 23 lidí, z toho pět nominovaných parlamentními komorami. Hlava státu vyznamenání uděluje a propůjčuje zpravidla 28. října.

Archivní dokumenty:

1. Vojenská fotografie Květoslava Prokeše z evidenčního listu (zdroj: ABS).
2. Zpráva Zemského odboru bezpečnosti o činnosti majora Prokeše adresovaná Obrannému zpravodajství (zdroj: ABS).
3. Zpráva Divizního obranného zpravodajství pěšího praporu 48 o Květoslavu Prokešovi adresovaná 5. oddělení velitelství 2. oblasti (zdroj: ABS).
4. Zvláštní zpráva o proslovu majora Prokeše k nováčkům (zdroj: ABS).
5. Údajný dopis vojáků-nováčků redakci Rudého práva, jehož autorem byl zřejmě příslušný osvětový důstojník (zdroj: ABS).
6. Vazební fotografie Květoslava Prokeše (zdroj: ABS).
7. Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol. – 1. část (zdroj: ABS).
8. Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol. – 2. část (zdroj: ABS).
9. Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol. – 3. část (zdroj: ABS).
10. Výňatek z trestního oznámení proti Květoslavu Prokešovi a spol. – 4. část (zdroj: ABS).
11. Titulní strana žaloby Státní prokuratury Praha proti Květoslavu Prokešovi a spol. (zdroj: NA).
12. Zápis o výkonu trestu smrti u odsouzených K. Prokeše, J. Borkovce a V. Jandy – 1. část (zdroj: NA).
13. Zápis o výkonu trestu smrti u odsouzených K. Prokeše, J. Borkovce a V. Jandy – 2. část (zdroj: NA).

Prameny:

- * Archiv bezpečnostních složek
  - o f. Vyšetřovací spisy Správy vyšetřování StB (centrála), sign. V-6297/MV.
  - o f. Inspekce ministra vnitra ČSR-ČSSR, I. díl, inv. č. 1387
- * Národní archiv
  - o f. Státní prokuratura Praha, sp. zn. Pst I 1067/49
  - o f. Generální prokuratura Praha, sp. zn. T 135/49
  - o f. Státní soud Praha, sp. zn. Or I 946/49; Or I 1161/49-35; Or I 1056/49
  - o f. Nejvyšší soud, sp. zn. To 152/49
  - o f. Správa sboru nápravné výchovy, osobní spis Květoslava Prokeše.
- * Vojenský ústřední archiv – Vojenský historický archiv
  - o sb. Kvalifikační listiny, kvalifikační listina Květoslava Prokeše.

Literatura:

- * BRET, Jan: 22 oprátek. Ministerstvo obrany, Praha 1999.
- * DVOŘÁKOVÁ, Zora: Z letopisů třetího odboje. Hříbal, Praha 1992.
- * KAPLAN, K. – PALEČEK, P.: Komunistický režim a politické procesy v Československu. Barrister & Principal, Brno 2001.
- * RADOSTA, Petr: Protikomunistický odboj: Historický nástin. Egem, Praha 1993.
- * ŠVEHLA, Marek: Do boje proti komunistům. Respekt, roč. 1999, č. 37

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dnem 19. 9. 1990

číslo 15. X. 1990

Sp.zn. Rt 282/90

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 19. září 1990 ve věci rehabilitace

t a k t o :

Podle § 2 odst. 1 písm. b) zák.č. 119/90 Sb. o soudní rehabilitaci se prohlašuje za zrušený rozsudek Státního soudu Praha sp.zn. Or I 946/49 ze dne 30. července 1949, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 15. října 1949 sp.zn. 2To 152/49, jakož i veškerá další rozhodnutí v téže trestní věci k datu jejich vydání u odsouzených

Květoslava Prokeše, nar. 2.6.1897,
kterým byl uznán vinným jednak zločinem velezrady podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. c) a zločinem vyzvědačství podle § 5 odst. 1 zák.č. 231/48 Sb., dále u

JUDr. Františka Hrbka, nar. 20.1.1909,
JUDr. Jaroslava Borkovce, nar. 13.6.1906,
Vratislava Jandy, nar. 1.8.1913,
Dagmar Tánové, nar. 18.10.1925,
Františka Hynka, nar. 25.1.1914,
MUDr. Jana Prágera, nar. 16.5.1895,

kterým byli uznáni vinnými zločinem velezrady podle § 1 odst. 1 písm. c), odst. 2, odst. 3 písm. c) zák.č. 231/48 Sb., dále u

Josefa Kadlece, nar. 31.1.1914,
Jiřího Válka, nar. 24.4.1900,
Zdeňka Holného, nar. 4.11.1911,
Leopolda Kunce, nar. 15.11.1915,
Ludmily Křesanové, nar. 5.4.1899,
Antonína Prokeše, nar. 5.6.1899,
Bořivoje Pospíšila, nar. 25.2.1912,
Jaroslava Benešovského, nar. 30.4.1899,
Marie Svobodové, nar. 21.10.1888,
Emanuela Vejnar, nar. 13.3.1901,
Ladislava Rudolfa, nar. 24.3.1913,

Josefa Křesiny, nar. 2.6.1900,
Gustava Sazyma, nar. 10.11.1898,
Jaroslava Krátkého, nar. 30.6.1919,
kterým byli uznáni vinnými zločinem velezrady podle § 1 odst. 1 písm. c) odst. 2 zák.č. 231/48 Sb., dále u

Vladimíra Fronce, nar. 2.6.1908,
kterým byl uznán vinným jednak zločinem velezrady podle § 1 odst. 1 písm. c) odst. 2, jednak zločinem neoznámění trestného činu podle § 35 zák.č. 231/48 Sb., dále u

Jana Němce, nar. 14.7.1912,
Ladislava Paličky, nar. 28.6.1905,
Františka Cibulky, nar. 21.9.1899,
Josefa Váni, nar. 26.12.1893,
Ignáce Syrovátky, nar. 30.7.1914,
Bohumila Morhofa, nar. 18.5.1912,
Karla Bláhy, nar. 26.4.1891,
JUDr. Imricha Karvaše, nar. 25.2.1903,
Ing. Jiřího Kaufmanna, nar. 7.6.1910,

kterým byli uznáni vinnými zločinem neoznámění trestného činu podle § 35 zák.č. 231/48 Sb., dále u

Františka Dofka, nar. 29.1.1909,
kterým byl uznán vinným jednak zločinem neoznámění trestného činu podle § 35 a dále zločinem ohrožení obrany republiky podle § 8 zák.č. 231/48 Sb.

Podle § 2 odst. 2 zák.č. 119/90 Sb. o soudní rehabilitaci se trestní stíhání z a s t a v u j e .

O d ů v o d n ě n í

Po přezkoumání spisového materiálu shledal soud, že shora uvedený odsouzený je účastník rehabilitace podle zák.č. 119/90 Sb. o soudní rehabilitaci ze dne 23.4.1990. Z tohoto důvodu zrušil podle § 2 odst. 1 tohoto zákona odsuzující rozsudek včetně všech dalších rozhodnutí v téže trestní věci obsahově navazujících

Číslo 799
 Korunní země Morava
 Polit. okres Zábřeh
 (Samosprávné město.)

Diecése Olomoucká
 Děkanství Zábřeh
 Fara Zábřeh

Rodní a křestní list.

zdejší rodné a křestní knihy Sv. III. list 33. dosvědčuje se tímto úředně, že
 v obci (místo, ulice, č.) Rudolfově 3.

dne (vypíš) dvacátého / 2. / června tisíc

osm set devadesát sedm (číslicemi) 2. 11. 1897

se narodil(á) a dne (i rok) 6 června 1897 důst. páнем

Koozervatoremu autoumíem Mohaplém ve zdejším

v chrámu Páně ad Sct. Bartholomaeum dle římsko-katolického obřadu

pokřtěn(á) byl(á) manželský syn — ~~(dcerou)~~

(křestní a rodné jméno) Květoslav Prokeš

Otec*) Prokeš Václav, kněží v Rudolfově, syn Josefa
Prokeše, zámečnicka v Trábeclončích, a jeho manželky
Anny roz. Českové z Trábochovic

Matka*) Anna, dcera Antonieina Tronce, křídlač dráhy v Slavčíně
v Čedlách a jeho manželky Rosalie roz. Fialové z Slav-
neho

Kmotři: Josef Michal, kněží v Zábřeh,
Anna Flein, manželka stoláře v Zábřehu

Babka: Anna Hlubáčková v Zábřeh 65.

Poznámka:

Potvrzuje vlastnoručním podpisem a razítkem úředním:

Farní úřad v Zábřeh, dne 15. června 1922

Vr. Jandouš
 kaplan

Republika Československá.

Okresní úřad: Zábřeh.

Čís. 22550/1922

VÝPIS OBČANSKÉ ODDACÍ MATRIKY.

Svazek I, strana ....., pořad. čís. 105.

Den, měsíc a rok uzavření sňatku	<u>30. 9. 1922</u> (Číslicemi a slovy)	<u>třicátého září jedentisíodevčtset</u> <u>dvacetdva</u>
	Ženich	Nevěsta
Jméno a příjmení	<u>Prokeš Květoslav</u>	<u>Novická Ottilie</u>
Povolání	<u>akt. poručík pěš. pl. 13</u>	<u>dcera řidičino učitele</u>
Bydliště	<u>Zábřeh</u>	<u>Zábřeh</u>
Datum narození	<u>2. června 1897</u>	<u>30. listopadu 1900</u>
Rodiště, obec, politický okres	<u>Rudolfov, pol. okr. Zábřeh</u>	<u>Zábřeh, pol. okr. Zábřeh</u>
Stav svob., ovdov., rozlouč.	<u>svobodný</u>	<u>svobodná</u>
Domovská obec, politický okres	<u>-</u>	<u>-</u>
Náboženství	<u>bez konfese</u>	<u>bez konfese</u>
Jméno, příjmení a povolání rodičů	<u>Prokeš Václav a Anna roz. Franzová</u>	<u>Novický Richard a Karolína roz. Balcárková</u>
Jméno, příjmení, povolání a bydliště svědků	<u>Kroupa Josef, generál a vel. 7. pěš. div. v Olomouci, Fiala Josef, poručík pěš. pl. 13 v Šumperku.</u>	
Jméno a služební hodnost úředních osob, před nimiž učiněno slavnostní přivolení k sňatku	<u>Dr. Pánek Jindřich, místodrž. rada</u> <u>Horníček Antonín, místodrž. kancelista</u>	
Doklady, dle nichž naskytnuvší se překážky sňatku byly odstraněny	<u>-</u>	
Poznámka	<u>-</u>	

Okresní úřad v Zábřeh dne 27. července 1922

M. Jandouš

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA

Obvodní NÁRODNÍ VÝBOR V Praze 14

OKRES Praha

ÚMRTNÍ LIST

V ÚMRTNÍ MATRICE FARNÍHO ÚRADU CÍRKVE českoř. evangelické

v Praze N u s l i c h.

VE SVAZKU III. ROC. 1949 NA STRANĚ 16 POD ČIS. ŘADOVÝM 37 JEST ZAPSÁNO

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

Děň, měsíc, rok a místo úmrtí 5. listopadu 1949 Praha XIV Věznice krajské no soudu.

Jméno a příjmení	Květoslav Prokeš
Povolání	důstojník - major v.v.
Stav	ženatý
Bydliště	Praha XIX Dejvice, Eliášova 30
Pohlaví	mužské
Děň, měsíc, rok a místo narození	2. 6. 1897 Rudolfov okr. Zábřeh na Moravě.
Jméno a příjmení pozůstalého manžela	
Jména a příjmení rodičů zemřelého	
Příčina smrti	Udušení a oběšení - Poprava
Místo a datum pohřbu (Kremace)	Praha - Krematorium, 14. 11. 1949.

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

V Praze XIV dne 28. září 1950

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

Vyplňte pečlivě vlastnoručně a čitelně

DOTAZNÍK

pro důstojníky a rotmistry.

Příjmení, jméno *Prokeš Květoslav* hodnost, st. skupina *major*

Narozen *2. června 1897* v *Rudolfov* okres *Jábok na Moravě*

Příslušný do *Čs. vojska* okres *Brno*

Národnost *česká* Náboženství *československé*

Státní občanství *československé* Materská řeč *česká*

Školní vzdělání *8. třída gymnasia s maturitou*

Civilní povolání *typograf*

Zaměstnán v r. 1938 u jako

" v r. 1939 u *do 15. března 1939 u eskadry* - jako *první záměstník*

" v r. 1940 u jako

" v r. 1941 u jako

" v r. 1942 u jako

" v r. 1943 u jako

" v r. 1944 u jako

" v r. 1945 u jako

Stav (svobodný, ženatý, rozvedený, počet dětí, kde je rodina) *ženatý, - 1 syn -*

Miloslav Poláček - třídačova 969

Znalost cizích řečí *česky, francouzsky, anglicky, německy, čičtění, polsky a rusky*

Členství v polit. stranách, organizacích, spolcích do r. 1939 *Čs. vojsko - oml. odbor a ČS. -*

český jazyk a československá společnost, fotbalový klub -

Členství v Nár. souručenství, jiných organizacích od r. 1939

Voj. hodnosti nabyl kdy *13. 11. 1941* kmen: těleso: *Národnostní těleso - Anglie*

Pres. službu v čs. armádě konal od *18. 11. 1918* do *15. 11. 1939* kde *Československo*

Za mobilisace 1938 zařazen u *div. praporek 6* jako *velitel 5. eskadry*

Voj. školy a kursy Voj. Akademie Brno, Škola Vyššího Militárního Soudu, Škola de Cavallerie Brno

Speciální výcvik *Společnost čes. vojska, Vyšší škola, Škola praporek, Škola československé armády*

Vyznamenání čs. a cizí

Poslední bydliště *Brno - Brno*

Byl za hranicemi? Kdy? Kde? *3. dubna 1940 Březno - Francie - Anglie a*

od 1. 11. 1942 v div. praporek F.F.L. Oml. do 15. 11. 1944 a od 6. 11. 1945 - M. K. O.

československé vojsko, Francie, Anglie, Holandsko, Švýcarsko, Německo, Polsko, Rusko, Bulharsko, Moskva, Rumunsko - Anglie, v Alžír, Indie, Španělsko, Maďarsko, Belgicko, Německo, Československo, Alexandrie, Libanon, Španělsko - Československo, Německo - Německo, Moskva.

Manželka
Femme - Wife

Podpis majitele
Signature du titulaire - Signature of holder

Handwritten signature of the holder

a jeho manželky
et de sa femme - and his wife

Podpis úředníka vydávajícího cestovní pas :
Signature de l'agent délivrant le passeport :
Signature of official issuing passport :

Handwritten signature of the official

Tento cestovní pas obsahuje 32 stránky
Ce passeport contient 32 pages
This passport contains 32 pages

Číslo
cestovního pasu :
N° du passeport :
No. of passport :

224780

CESTOVNÍ PAS

Passeport - Passport

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

République Tchécoslovaque
Czechoslovak Republic

Jméno majitele
Nom du porteur
Name of holder

Handwritten name: Karel Prokeš

Provázen svou manželkou
Accompagné de sa femme
Accompanied by his wife

a svými dětmi
et de ses enfants
and his children

Státní příslušnost : československá
Nationalité : tchécoslovaque
Nationality : Czechoslovak

Domovská příslušnost
Droit de domicile
With right of domicile at

Handwritten address: Trbechovice nad Teplou, Hradec

Handwritten notes:
Popl. za úřední úkon o le 29. 29
Kolek
Československé 100.-
A. J. L. L. 6. 50
Právník
15. 11. 1944

V Ý P I S

Z ROZKAZU MINISTRA OBRANY ČSFR

(ve věcech personálních)

číslo **197** ze dne **11. XI. 1991**

- I. Jako výraz vojenské rehabilitace vojáků v záloze, ve výslužbě a in memoriam, kteří byli postiženi za občanské a politické postoje v letech 1948-1989, se dnem 11. září 1991 mimořádně povyšují do hodnosti

plukovníka in memoriam

66. podplukovník Květoslav Prokeš,
narozen 2. června 1897, Rudolfov

Bydliště pozůstalé: Otýlie Prokešová, Sušilova 6
Zábřeh na Moravě

Ministr obrany ČSFR

Luboš Dobrovský v.r.

Za správnost :
Náčelník OPR
plukovník

Jiří Vojkůvka

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 19. září 1990 ve věci rehabilitace

t a k t o :

Podle § 2 odst.1 písm.b) zák.č. 119/90 Sb. o soudní rehabilitaci se **prohlašuje** za zrušený rozsudek Státního soudu Praha sp.zn. Or I 946/49 ze dne 30.července 1949, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 15.října 1949 sp.zn. 2To 152/49, jakož i veškerá další rozhodnutí v téže trestní věci k datu jejich vydání u odsouzených

Květoslava Prokeše, nar. 2.6.1897,

kterým byl uznán viným jednak zločinem velezrady podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. c) a zločinem vyzvědačství podle § 5 odst. 1 zák.č. 231/48 Sb., dále u

JUDr. Rudolfa Hrbka, nar. 20.1.1909,
JUDr. Jaroslava Borkovce, nar. 16.6.1906,
Vratislava Jandy, nar. 1.8.1913,
Dagmar Těmové, nar. 18.10.1925,
Františka Hynka, nar. 25.1.1914,
MUDr. Jana Pragera, nar. 16.5.1895,

kterým byli uznáni vinnými zločinem velezrady podle § 1 odst. 1 písm. c), odst. 2, odst. 3 písm. c) zák.č. 231/48 Sb., dále u

Josefa Kadlece, nar. 31.1.1914,
Jiřího Válka, nar. 24.4.1900,
Zdeňka Holny, nar. 4.11.1911,
Leopolda Kunce, nar. 15.11.1915,
Ludmily Křesanové, nar. 5.4.1899,
Antonína Prokeše, nar. 5.6.1899,
Bořivoje Pospíšila, nar. 25.2.1912,
Jaroslava Benešovského, nar. 30.4.1899,
Marie Svobodové, nar. 21.10.1888,
Emanuela Vejnar, nar. 13.3.1901,
Ladislava Rudolfa, nar. 24.3.1913,

